

'Stof heeft iets magisch, iets poëtisch'

In de wintermaanden sluiten ze kou en het sombere donker buiten. Toch vormen gordijnen doorgaans de sluitpost van de inrichting. 'Jammer,' zegt textielontwerper Irene van Vliet van Woven Wonders. Want stoffen kunnen het interieur snel een rijke oppepper geven.

tekst CAROLINE ABCOUWER foto's FLORIS LOK

Ze heeft iets met textiel. Al tijd al gehad eigenlijk. Dus nee, voor Irene van Vliet geen leren bankstel, hoe fraai vormgegeven ook. Want een zitmeubel moet je niet alleen zien, dat moet je ook voelen. Of, zoals ze het zelf zegt, 'ervaren'. "Textiel is een zintuiglijke ervaring. Het is comfortabel, zit dicht op je huid. Dus persoonlijk zou ik altijd kiezen voor een stoffen bank. En wat ik heel mooi vind, is het gevoel van textiel; voelt het glad, soepel, hard of zacht aan? Ook het reliëf, de verschillende structuren en materialen in een stof kunnen bijdragen aan een rijk gevoel in het interieur."

Jammer genoeg houdt dat rijke gevoel doorgaans op bij het raamkozijn. Wie op een winteravond door de stad fietst, vindt daar overwegend effen stoffen voor de ramen. "Doodzonde," vindt Van Vliet. Al begrijpt ze het wel. Want gordijnen vormen meestal de sluitpost van de inrichting. En dat beperkt nu eenmaal de keuze. "Het zou zo leuk zijn als mensen vanuit een gordijnstof hun huis zouden inrichten. Maar in de praktijk werkt het niet zo. Mensen beginnen vaak met de vloer en geven de muren een kleurje die bij de meubelen passen. En ja, dan is er al zoveel kleur in huis dat de raambekleding neutraal wordt gehouden."

Van Missoni tot de Hema; van wandkleden tot kussens, foulards, raambekleding en theedoeken: er is maar weinig stof in een woning te vinden waar Van Vliet zich in de loop der jaren niet over heeft gebogen. Na haar opleiding industriële vormgeving in Eindhoven raakte ze

tijdens een stage bij Frans Dijkmeijer – toen ontwerper voor De Ploegstoffen – zo in de ban van het weven, dat ze een opleiding aan het Atelier National d'Art Textile in Parijs ging volgen. "Ik wilde me specialiseren en kwam hier terecht. Het was een heerlijke tijd waarin ik heel ambachtelijk met het vak bezig kon zijn en eindeloos kon ontdekken hoe het is om met verschillende materialen en technieken te werken. Heel arbeidsintensief. Maar zo prachtig. Het blijft fascinerend om een stof onder je handen te zien groeien."

Van Vliet toont een handgeweven stofstaal waarbij ragfijne ketting- en inslagdraden met elkaar een nieuw geweven stof vormen. Het is één van de vele ontwerpen die ze in haar atelier op het WVG-Plein heeft vervaardigd. Net als de styling- en prognoseboeken onder de naam *Future & Fabrics*, die ze vanaf 1993 voor nationale en internationale klanten maakte. Een tweejaarlijks terugkerend fenomeen. Want hoewel het interieur nog niet zo wordt geregeerd door de waan van de dag als de mode – waarbij vier collecties per jaar geen unicum zijn – neemt de trendgevoeligheid in huis onmiskenbaar toe. Van Vliet: "Het stoffenbeeld op het gebied van mode of interieur wordt bepaald door een select internationaal gezelschap van trendwatchers en stylisten die tijdens tweejaarlijkse kleurvergaderingen bij elkaar komen. Het aangeven van een kleurpalet (vaak achttien maanden eerder) is bestemd voor de producenten die aan de startlijn staan van het

Irene van Vliet met een lap gordijnstof:

hete modeproces, namelijk de garensplinters en stofververs. Uiteindelijk vormen de kleuren samen met de patronen en structuren de basis voor een collectie stoffen.

"Zes jaar heb ik, naast het uitgeven van stylingboeken, geweven stofontwerpen ontwikkeld voor de mode- en interieurindustrie. Ik heb onder meer een stoffencollectie ontworpen voor het modehuis Missoni. Zij hebben inmiddels ook een huiscollectie. Ik ben gek op kleur. Alles begint voor mij met kleur. En zij gebruiken heel rijke kleurcombinaties met bijzondere gaten en technieken die een prachtig, eigen beeld opleveren. Je moet maar eens opleten: een Missoni pik je er zo uit. Als er iets is dat ik zou willen, is dat ik met Woven Wonders ook zo'n herkenbaarheid zou bereiken."

Wie wil weten wat de trendkleuren in het interieur worden, kan volgens Van Vliet het beste kijken naar het huidige modebeeld. "Het interieur volgt de mode. Alleen dan een paar jaar later. En minder extreem. Binnen dat kleurbeeld kun je bepaalde

'Het zou leuk zijn als mensen vanuit een gordijn hun huis zouden inrichten.'

thema's herkennen. Eclecticisme, globalisering en persoonlijke smaak zijn wat mij betreft belangrijke trefwoorden. Daarbij past ambachtelijkheid, het zelf maken van dingen of in elk geval het wekken van de suggestie dat ze zelf zijn gemaakt. Maar ook grote patronen, rijke dessins, aanbare stoffen en veel decoratieve elementen.

"Dat laatste hangt overigens ook weer samen met het economische tij. In jaren van economische voorspoed is er een hang naar strak design, uniekuren en gladde materialen. In economisch magere tijden zoeken we geborgenheid en doorbreken we de somberheid met felle kleuren."

"Omdat de persoonlijke smaak leidraad van de inrichting wordt, hoeft het allemaal niet meer zo statistisch verantwoord te zijn en eruit te zien of het net uit de winkel komt. Er is weer plaats voor 'persoonlijk gevonden' interieurobjecten. Het interieur is wat jij bij elkaar verzamelt. En omdat we wereldburgers zijn geworden, horen daar ook de

'In economisch magere tijden doorbreken we de somberheid met felle kleuren'

voorwerpen bij die we tijdens onze reizen bij andere culturen hebben ontdekt. En waar je soms niet eens de grens voor over hoeft. Je ziet dat grote betons dit ook oppakken en zo vind je nu overal objecten met Oosterse elementen terug in de huiskamer.

In 2009 besloot van Vliet zich met Woven Wonders volledig op een eigen Home Couture collectie te richten. "Naast het ontwerpen en ontwikkelen van textielcollecties had ik behoefte om mijn passie voor

textiel te vertalen vanuit mijn eigen beelden en visie in de jacquardtechniek. Deze weeftechniek geeft vrijheid om niet alleen met bindingen-structuur bezig te zijn, maar vooral ook met de afbeelding. Zo is het idee ontstaan om vanuit eigen foto's, ontworpen beelden en specifiek kleurpalet textielproducten te maken voor het hogere segment."

Kleur, contrast en compositie. Dat zijn de pijlers waarop de wandkleden, foulards en kamerschermen van Van Vliet rusten. "De compositie vind ik heel belangrijk. Ik ben altijd op zoek naar een beeld met een verhaal. Mijn stoffen hebben iets poëtisch, iets magisch. En die eendigheid van de compositie maakt dat het ook geschikt is om als zelfstandig beeld, dus als wandkleed of kamerscherm te gebruiken."

Of voor gordijnen. Want producent Wood & Washi vroeg Van Vliet onlangs mee te denken over een nieuw textielconcept voor raambekleding. Het patroon dat als gordijnstof doorloopt in het kaderland om raampanelen.

Van Vliet, die eerder dan koperdraad tot stof weefde, heeft een zwak voor spannende combinaties van verschillende materialen. "Kijk, dit lijkt stof, maar het is geweven papier waar ze panelen van maken. Die panelen zijn heel transparant en dan is het juist prachtig om daar een rand van stof tegenaan te zetten. Het zoeken naar contrasten en het werken met nieuwe, innovatieve materialen. Dat blijft een heerlijk proces."

www.wovenwonders.nl
www.woodandwashi.com

Hoofstad

2011

In een niet aflatende poging het begrip 'smaak' op het gebied van bouwkunst te de-subjectiveren, sleurde ik u het afgelopen jaar wederom van hot naar her door onze stad en een enkele keer zelfs er buiten: ik bezocht Ouderkerk, Weesp en Diemen; zelfs Hilversum kwam aan de beurt. Ja, ja, als *Parool*-columnist kom je nog eens ergens.

Ook fietste ik van de Bijlmer naar de Banne Buiksloot, van Bos en Lommer via De Baarsjes naar Blijburg, en één keer sleette ik u heen en weer door de half afgemaakte IJtunnel.

In De Pijp legde ik de meertat tussen een nieuw opgeleverd schoolgebouw en de omringende coffeeshops, hetgeen een tsunami aan nogal hilarische reacties opleverde.

Lyrisch daarentegen was mijn reactie op een zorgvuldig ingepast woonblok even verderop in dezelfde buurt.

Ik trof een paar enorm geslaagde architectonische ingrepen aan in Osdorp en in de Indische Buurt: wijken die er ooit hopeloos aan toe waren, maar waar het nu bruist van de bouw en renovatie-initiatieven.

Teleurgesteld was ik door een ambitieus hotelproject op een tripple A-locatie, maar mild gerustgesteld door een schattig woonhoortje dat een hoop tumult had veroorzaakt. Blij verrast ten slotte was ik door de keuze van 'de Mensen' bij een mede door deze kraant georganiseerde publieksverkiezing.

Van de visie van minister Melanie Schultz van Haegen – of beter gezegd het volledige ontbreken hieraan – en door de van binnen uit optredende betonrot aan een voetbalinstaat uit Zuidooit was ik niet bepaald onder de indruk.

Weerzin tegen een ongefundeerd de golf negatieve publicaties over de met afstand belangrijkste naoorlogse Nederlandse architect Rem Koolhaas resulteerde in een minipolemiekje.

Verder viel mij op dat, in tegenstelling tot eerdere jaren, de vrouwen er nogal bekaaid vanaf kwamen. In vier door mij besproken projecten tekende een vrouwelijke architect voor een deel het ontwerp ervan en bij slechts één had een vrouw de eindverantwoordelijkheid.

Wel werden deze projecten door mij zeer gewaardeerd en niet alleen om het hoge detailniveau.

Over die rapportletters gesproken: slechts vier keer adviseerde ik om een ontwerp te nemen, even vaak als ik een Z uitdeelde: twee keer aan de stomme tunnel, één keer aan bovengenoemde minister en één keer aan de vastgoedtak van een bank; een beoordeelde die mij zo goed als zeker een negatief advies bij een nieuwe hypothekaanvraag bij diezelfde instelling opleverde.

Negen keer was ik niet boos maar verdrietig, wat gecompenseerd werd door tien hartgrondig gemeente vetgedrukte weergalozen, één keer zelfs – op 1 april – voor een project dat helemaal niet bestond.

Dat ik achttien keer – inclusief vandaag – een G onder een stukje

Negen keer was ik niet boos maar verdrietig

zette kan een aantal zaken betekenen:

1. In de periode voorafgaand aan de crisis zijn er bijzonder goede projecten ontworpen die door de stroperigheid van het proces pas in de afgelopen tijd zijn opgeleverd.
2. In tijden van turbulentie is het leuker om een positieve stukje te schrijven dan een negatief, vandaar de neiging om eerder over geslaagde projecten te berichten dan over mislukte.
3. Ik word milder.

Dat laatste waag ik te betwijfelen. Tot volgende jaar.

RONALD HOOFT
r.hooft@parool.nl

Een W voor het atrium van het Paleis op de Dam op 1 april.

BEELD MONTAGE HET PAROOL

G

W = weergaloz, wereldjasse
G = gewoon goed
T = tegenvalier, kan zoveel beter
N = niet best, omrijden
Z = zand erover en aanstampen!